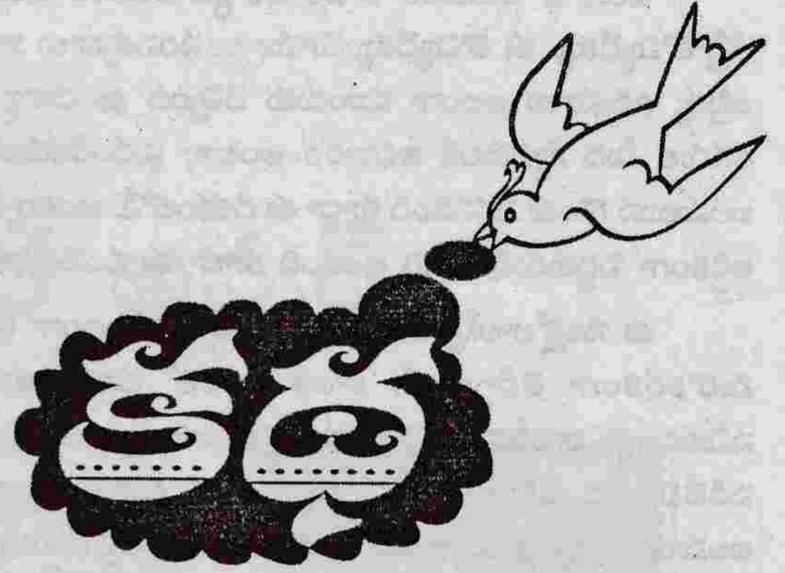

భట్టిప్రోలు నాగసుందరి స్మారక సంక్రాంతి కథల పోటీలో
ద్వితీయ బహుమతి పొందిన కథ

ఏదో నాలుగిండ్లల్లో పని జేసుకొని నేనూ, నా పిల్లలు పొట్ట బోసుకుంటాంగాని నేనా స్కీమ్లో చేరను దేవుడో అని మొత్తుకున్నా వినకుండా నన్ను వజబట్టి స్కీమ్లో చేర్చిస్తావి. చేరిన దగ్గర్నుంచి లోను దీసుకో, లోనుదీసుకొమ్మని ప్రాణం దీస్తావి. సరేమ్మని పదివేలు లోను తెచ్చి చేతిలోబోసి ఇస్తా బండి ఎయ్యమంటే, నాల్గరోజులబాగాతం జేస్తావి. ఆబండెటుబాయెనో? ఆం పెట్టేమాయెనో చూడకుండా తాగితందనాలాడితివి. తీరా జూస్తే ఆం వదివేల అప్పుమాత్రం ఉరితాదులెక్క నా మెడకుచుట్టుకునె. డబ్బులిచ్చిన స్కీమోడు బర్రు,బర్రున బండేసుకోని వస్తుంటే వారం, వారం రెండొందలేబై రూపాయలు కట్టలేక నాతాడు దెగుతుంది. మా గ్రూపులున్న నలుగురు నోటి గద్దరోళ్ళే. ఒక్కవారం కిస్తే గట్టకుంటే, ఇంటి మీది కొచ్చిపడి అనరాని మాటలంటారు. ఆనక వాళ్లు మాత్రం ఏంజేస్తారే. వాళ్ళూ మన్నాంటాళ్ళేనాయె. వాళ్ళ కిస్తీలు వాళ్ళ కట్టుకోంగ మనవాడ కడతారు? అసలామాటలు పడేదానికంటే, ఇంతవిషం మింగి చచ్చుదునయం. చస్తే ఉన్న ఇద్దరాడపోరగాళ్ళ బతుకేమైద్దోనని ఆలోసిస్తున్నాగాని లేకుంటే ఆవని ఎప్పుడో చేద్దను. ఉండమా! బొట్టుపెడతా (మైక్రో ఫైనాన్స్) స్కీమ్లో చేరి పదివేలులోను తీసి భర్తకిచ్చిన సావిత్రి ఎన్ని మాటలంటున్నా అతను మాత్రం నిమ్మకు నీరెత్తినట్టు నడిమంచంలో వెల్లకిలా పడుకుని పైకి చూస్తున్నాడు తప్ప నోరు విప్పి ఒక్కమాట మాట్లాడలేదు.

అంతలోనే సావిత్రి భయపడ్డట్టుగానే వాళ్ళ గ్రూపువాళ్ళు నలుగురూ కట్టగట్టుకొని వచ్చి 'ఏం సాయిత్రి! పోయిన వారం కిస్తీమానెత్తినేసి ఇంతవరకియ్యకపోతివి. మళ్ళా ఎల్లుండి మంగళ వారం కిస్తీరోజు దానే వస్తుండె. ఎల్లుండి గూడ కట్టకుంటే బొడ్లో చెయ్యేసినిలేస్తం. తెచ్చుకొని వాడకదొబ్బడం తెల్సినప్పుడు వారం, వారం కిస్తీలు గట్టాల్సని తెలియదా?? మేమెక్కణ్ణుంచి దెచ్చికట్టాల? ఒక్కరోజు గూడానాగాలేకుండా ఆ కుతారి పనికి

బొయ్యి, మేస్త్రీముండాకొడుకుల ఏతువ మాటలు, ఎబ్బిడి సూపులు బరాయింతుకుంట తెచ్చికడున్నాం. నీలెక్కనీడ పట్టున ఆం ఇల్లు, ఈం ఇల్లు దిరుక్కుంట చేసేవని నాబ... బాటలతాడింబోసి కుక్కల్ని వదిలినట్టు ఆం స్కీమోడేమో పుట్టి నోళ్లందర్ని స్కీమ్లో చేర్చిచ్చుకోని ఐదుగురైదుగురు చొప్పున గ్రూపులు చేసిపెట్టి, అడిగినోల్లకు లేదనకుంట అప్పులిస్తాడు. ఏ గ్రూపుల ఏ ఒక్కళ్ళు కట్టకున్నా మిగతా నలుగురం గల్నివాలదిగూడా కట్టేటట్టు ఒప్పించుకొని అదేమాటను వారం,వారం దేవుని మీద ప్రమాణం చేయిస్తాడు. అప్పిచ్చినవాడు బాగానే ఉంటాడు, తీసుకొని కిస్తీలుగట్టనోల్లు బాగానే ఉంటారు. మద్దిన మాలాంటోళ్ళకు కట్టలేక చావొస్తుంది' అంటూ వచ్చిన వాళ్ళు నలుగురూ చింతకాయ దులిపినట్టు

అగరోత్తులు

పళ్ల, పళ్ళ మాట్లాడుతుంటే మారు పలుకలేక మౌనంగా నిల్చుండి పోయింది సావిత్రి.

అఖరికి 'నాపిల్లల మీదొట్టు,ఆండబ్బుల్లోంచి నేనొక్క రూపాయిగూడా వాడుకోలేదు. తెచ్చిన డబ్బులు తెచ్చినట్టే వాడిమొకాన గొట్టిన. ఇయ్యకపోతే తాగొచ్చి కొట్టి చంపుతుండె, ఇస్తే ఇట్ల జేసె. పోయినవారం మీరుగట్టిన కిస్తీ, ఈ వారం కిస్తీ మొత్తం గలిపి ఐదొందలు ఎక్కణ్ణుంచి దెచ్చి కట్టాల్సో అర్థంగావట్టే. ఎటుజూసినా చావు దప్ప వేరే దారే కనబడట్టే' మంచం మీద పడుకున్నమగనికేసి

శిరంసెట్టి కాంతారావు

చేతులుచాపి సాపిస్తూ ఏడ్చుకుంటూ బదులిచ్చింది సావిత్రి.

'ఏందమ్మోవ్! ఏందినువ్ మాట్లాడేది? నువ్ చస్తే నీతోపాటు వేంగూడా సావాల్నిందే ఎరికేనా?దబ్బుక్కున నువ్వు చచ్చినా, నీ బాకీ సచ్చినట్టు మేం గట్టాల్సిందే. అప్పుడు మా మొగుళ్ళు మమ్మల్ని నిజంగానే చంపుతరు. తీసుకున్నబాకీ తీరినాక సస్తావో, బత్తుతావో నీ ఇష్టం. అగో! మొన్నఆం మంగలిభద్రమ్మ ఏంజేసిందో ఎరికేనా? తను కిస్తీకోసమని దాసిన డబ్బులెత్తుకు పోయిన మొగుడు పేకాటల తగలేసిండంట. తీరా వారం నాడు డబ్బులు గిడదామని చూస్తే ఇంకాడ దొరుకుతై. పాపం! బిడ్డ వలవల ఏడ్చుకుంట వారం నాడు కిస్తీ గట్టకుంటే గ్రూపాళ్లు ఇంటిమీద బడి ఎన్ని మాటలంటరో? ఏమెత్తుకుపోతరో? అని తుమ్మెదరెక్కల్లాంటి మెత్తటి జుట్టు, సవరాలోల్ల కమ్ముకొచ్చి డబ్బులుగట్టింది. అయ్యోబిడ్డా! అట్లైందుకు చేశావంట, జుట్టు ఇయ్యాల బోతె మల్లరేపు పెరుగుద్ది. కానీ, ఇయ్యాల బారయినపరువు మళ్ళీ రాదుగా అంది. అదిగో! పరువుగల్ల ఆడదంటే అట్లుంటుంది. ఇంకొంత మందుంటారెందుకు? ఎన్నన్నా రోషం లేని మనుషులు. సరే, ఈ మాటలన్ని ఎందుగ్గాని ఎల్లుండికల్లా ఐదొందలుకట్టకుంట మాత్రం ఇంటిమీద బడి ఏదో ఒకటిగుంజుకుపోతం. తరువాత నీ ఇష్టం మరి. ఆం మాటచెప్పి పోదామనే వచ్చినం' గుండె కాయలు అవిసి పోయేటట్టు పళ, పళ మాటలంటూ వెళ్ళిపోయారు వచ్చినవాళ్ళు

నలుగురు.

సందట్లో సడేమియా అన్నట్టు ఎప్పుడో చల్లగా జూకుకున్న భర్తను తలుచుకుంటూ 'ఇట్లాంటోడితో ఈ సంసారం ఈదేదెట్లా? ఒక్కడాన్ని ఎంతకని చావాలి? ఎల్లుండికల్లా ఐదొందలు యాడికెల్లి దేవాలి? ఈ స్కీములొచ్చి ఎవర్నిబాగుజేసినయో తెలవదుగాని, ఒక్కొక్కళ్ళు పరువుకు పడి చస్తున్నారు. పోయిననెల్లో పాపం! ఆదూదేకుల 'కాశీంబీ' రెండు వారాలు కిస్తీ గట్టలేదని గ్రూపోళ్ళంతా ఇంటిమీది కొచ్చి గొడవజేస్తుంటే, పరువు బోయినంక బతికెందుకని జెప్పి బాయిలోదుంకె. అట్లయినా జాలిదలచి ఊకున్నారా ఇంటిల్రాజులు బల, బల మొత్తుకుంటుంటే గూడా గ్యాస్ బండ ఎత్తుకుపోయిరి. మరి, రేప్పొద్దున మా ఇంటి మీదగూడా అట్లానే పడితే అప్పుడు నాగతేంది? పోనీ, ఏదన్నా అమ్మికడదామన్నా వంటిమీద చిన్నమెత్తు బంగారం లేకపాయె, ఇంట్లో కిలో ఎత్తు ఇత్తడి కూడ లేకపాయె. 'మరేంజెయ్యాల? ఏం జెయ్యాల? ఏంజేసి ఎల్లుండికల్లా ఐదొందలు సంపాయింఛాల' అనుకుంటూ ఆలోచనల్లో పడి కొట్టుకు పోయిన సావిత్రి 'ఔను, అంతకంటే దారిలేదు. ఆఁ బ్యాంక్ మేనేజర్ శంకరం గాడు పెళ్ళాం, పిల్లల్ని హైద్రాబాద్లో పెట్టిఉడ ఒక్కడే చస్తున్నాడు. నెలకాంగానే రంఛనుగా వాడిచ్చే నెలజీతానికి ఆశపడి వాడి రూమ్లో పని చేయాల్సిందే తప్పమరేంలేదు. వాడి వెకిలి చూపులు, వాడి ఎబ్బడి మాటలు భరించలేక రోజుచచ్చిబతుకుడొతుంది. ఇంట్లోకి పోతే చాలు ఎర్రెత్తిన కుక్కలాగ వెంటబడి వేదిస్తుంటాడు. అయినా ఇన్నాళ్ళు వాణ్ణి లెక్కజెయ్యని నాకు ఇప్పుడిక తప్పేటట్టులేదు. ఎల్లుండి ఐదొందలు కట్టకపోతే నలుగురు ఇంటి మీదికొచ్చి పరువు తీస్తారు. దానికన్నా ఆ శంకరంగాడిలో నాలుగ్గోడల మధ్య నాలుగు నిమిషాలు కండ్లు మూసుకుంటే-? ' సావిత్రిలో ఆర్పివేయాలవిగాని అంతర్జ్వలనం.

'అమ్మా! ఇంట్లో కుక్కదూరి కుండముట్టి పోతున్నా చూడకుండ ఆలోచిస్తున్నావేంటి? అయ్యో! ఈ ఎంగిలన్నం పారెయ్యమంటావా? ఉంచమంటావా?' అప్పుడే బడికి వెళ్ళొచ్చిన పదేండ్ల సావిత్రి పెద్దకూతురు ప్రశ్నించింది.

అప్పటిదాకా ఆలోచనల్లో మునిగి తేలుతున్న సావిత్రికి కూతురు మాటలు వినిపించినా వినిపించనట్టే నటించింది పాపం!

190 పేజీలతో
ప్రముఖ రచయితలతో,
చినుకు మూడవ వార్షిక ప్రత్యేక సంచిక
వెల రు.35/- (పోస్టేజితో సహా).
కావలసినవారు ఎం.ఓ. ద్వారా 'చినుకు'
కార్యాలయానికి పంపించగలరు.

చినుకు మాసపత్రిక, దత్తాస్ నయాబజార్,
రాజ్ యువరాజ్ థియేటర్స్ ఎదురుగా,
గాంధీనగర్, విజయవాడ - 520 003.
Phone: 0866-6640595, E-mail :
editor_chinuku@yahoo.com

కవిత

స్వాగతం

ఒరియామూలం : **జగన్నాథ ప్రసాద్దాస్**
అనువాదం : **జగద్ధాత్రి**

నీవు వస్తున్నావనే
వసంతం ముందుగానే వచ్చి
నాఇంటిముందర
గుడారం వేసుకుంది

స్వాగత గీతక సాధనలో
పక్షులు ఆకులతో గొంతుకలిపాయి
గాలి తలుపులు తెరచి
తెరలను దూరం జరిపింది
చేతులలో పుష్పగుచ్ఛాలతో
చెట్లు వాకిలి వద్ద బారులు తీరాయి

నీవు వస్తున్నావని
సమయానికి ముందే
ఉదయానికి సెలవిచ్చేశాను నేను
పోస్ట్మాన్ని, టెలిఫోన్ని
నన్ను విసిగించొద్దని చెప్పాను
నేనింట్లో ఉండటం లేదని
నా స్నేహితులకు చెప్పాను
నీవు వస్తున్నావు గనుకనే
అపరాహ్నపు గడియారం
బాధ్యతాయుతంగా
చేతులు కట్టుకు నిలబడింది,
ఎందుకంటే
కాలాన్ని ఆగి- నిరీక్షించమని
అడిగాను నేను

